

פרשת בהעלתך

"..והיה טעמו כטעם לשד השמן" (י"א, ח). התורה מתארת את המן כמאכל מעדנים לחיך. חכמי האגדה אמרו: "כטעם לשד השמן - מה שד זה כל זמן שהתינוק יונק ממנו טועם כמה טעמים, אף המן, כל זמן שישראל אוכלים אותו מוצאים בו כמה טעמים". נוסף לסגולת פלאים זו הצטיין המן באיכות תזונתית מעולה ללא תערובת פסולת ונעכל ללא שיור.

ובכל זאת... - "כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה" (י"ג).
דור המדבר לא הסתפק במן על תזונתו וטעמו ורצה לאכול בשר ממש! לשים אותו בקדירה, לבשל אותו, ללעוס אותו בשיניים, לטבול את הפת בתוך הרוטב, לחוש אותו בכל החושים וליהנות ממנו הנאה מלאה בכל רמ"ח איברים.
תאוה חזקה כל כך שהגיעה לידי בכינות רגשית.

(ממעין האגדה א. ארזי)

שיעור פרשת השבוע: גילי זיוון

שבת	ימי החול
הדלקת נרות 19.23	זמן טלית/תפילין 4.50
מנחה א' 14.00 ב' 19.30	
ערבית	סוף זמן ק"ש 9.08
שחרית א' 6.45	שקיעה 19.45 עד 19.48
שחרית ב' 8.30	מנחה א (בחד"א) 13.15
קידוש 11.30	מנחה וערבית 19.30
מנחה 13.30, 17.40	צאת הכוכבים 20.06
לימוד 'מדור לדור' 17.15	ערבית 20.10
שיעור - אלחנן גינזברג 18.00	
צאת השבת 20.22	שחרית נוער בביה"ס 7.30

אחות תורנית - חגית קאופמן

שבת
שלום

ההצלותק – "דיבורים שכאלה"

פרשתנו, בדומה לזו שלפניה, חותמת עצמה בענייני "דיבורים"... בעוד פרשת "נשא" חותמת בדיבורים מסתוריים, מלאי הוד ושגב, המתנהלים בין משה לבין "הקול המדבר", בין משה לבין האלוקים, מעל הכפורת, ומבין שני הכרובים, וכעניין ראשון סמוך לאחר הכשרת המשכן וחוכתו, הרי שפרשתנו מסתיימת בענייני דיבורים הרבה פחות מחמיאים, דיבוריהם של מרים ואהרון על אודות האישה הכושית... ועוד דברי קנאה ולשון הרע ביחס לאח משה.

על כוחן המחולל של מילים, לרעה או למחיה, עמדו ראשונים כאחרונים, והאמירה "חיים ומוות ביד הלשון" הנה קלישאה ותיקה המוכרת לכולנו, ובכל זאת יש בדברים/דיבורים יותר ממה שמקובל לייחס להם.

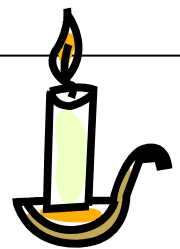
ללשון האדם עצמה כוח מחולל לחיוב ולשלילה, הן כשאנו עושים בה שימוש והן כשאנו חדלים מכך. דיבורים טובים ושמועות טובות באוזנינו הנם בעלי כוח מחיה ומרענן ובכוחם "להרימנו" ולשוב את נפשנו במצבים ממצבים שונים. די בשיחת טלפון מתעניינת מקרוב או חבר כדי לרומם את רוחנו, די בחיוך לבבי ודרישת שלום על אם הדרך לחיותנו, ומאידך, כשנחסכים מאתנו דבר שלום, חיזוק או ברכה לה אנו מצפים מקרוב או מרחוק, או נמנע מאתנו מבע אוהד הרי שיש והדבר יעכיר את רוחנו.

רבי נחמן מברסלב מלמדנו כי אין "גלות" אלא ביחס לאופן בו אנו מתקשרים איש עם רעהו. תקשורת חסרת חמלה וחסד כלפי הזולת או העדר תקשורת כלל אינן אלא "גלות" בעוד ככל שנצליח להפנים ולהתמיד בתקשורת אוהדת, חומלת ומלא חסד כלפי הזולת באשר הוא שם הרי שנזכה לירושלים של זהב.

צ'א'חי חבי'אן

חודש סיון

אלה אנכרה..

(תשמ"ו)	י"א סיון – יום פטירתה של פרידה אייזנשטט ז"ל - אמם של לאה גיטמן ואיציק ברזלי
(תשכ"ו)	י"ב סיון - יום פטירתו של חברנו יעקב גיטמן ז"ל
(תשמ"ט)	י"ג סיון - יום פטירתו של בנו רז גולן ז"ל
(תשמ"ט)	י"ג סיון - יום פטירתה של גיזלה קסט ז"ל אמו של ישראל קסט
(תשל"א)	כ"ג סיון- יום פטירתו של חברנו אלי לוי ז"ל
(תשס"ה)	כ"ד סיון – יום פטירתו של חברנו עזרא שטיינמן ז"ל
(תשס"ו)	כ"ט סיון- יום פטירתו של חברנו אברהם (אייבי) כהן ז"ל

ביום ששי - התקיים בבית הכנסת של בית הספר, טכס קבלת חומש לילדי כיתות א' במעמד מחנכות שתי הכיתות, הרב ארי והמנהל. יצחק שהם חילק לתלמידים חומשי בראשית שתרם לזכרה של עפרה ז"ל. עפרה שימשה במשך ארבעים שנה - מורה מסורה לכיתות א', מחנכת וסגנית מנהל. בין התלמידים שחגגו את מסיבת החומש היה נכדה עפרי, בנם של שרון ואודי. לאחר שקיבלו את החומשים קיבלו גם סוכריות בצורת ספר תורה שהמתיקו אף יותר את המעמד.

בליל שבת - העביר הרב ארי את שיעורו ההלכתי האחרון לעונה מפאת זמני כניסת השבת ההולכים ומתאחרים. הפעם התייחסנו לחג השבועות מההיבט הקוליארי - "דג בשמנת" מותר או אסור? מסתבר שגם כאן קיימת מחלוקת. על כולם מוסכם שאין על כך איסור מהתורה. בקרב הספרדים התקבלה הפסיקה לאסור על כך משום שכנה בריאותית החמורה עוד יותר מאיסור, בעוד האשכנזים מתירים בטענה שהסכנה חלפה לה מהעולם. קינח הרב במעשייה בת ימינו: מעשה בזוג צעיר - בת ליוצאי פולין שנישאה לבן ליוצאי מרוקו, שניהם יראי שמיים מהמשובחים שבזיווגים. בשבת הראשונה לנישואיהם כשחזר הבעל מתפילת ערבית ובטרם פתח את דלת ביתו לקבל את מלאכי השרת, עלה ריח תבשיל נעים אך מעט מוזר באפו. לאחר שזימר במלוא גרונו "אשת חיל מי ימצא" תוך מבט עורג לזוגתו, קידש ונטל ידיו, התיישב הזוג לסעוד את סעודת ליל השבת הראשונה בצוותא. אצה רצה האשה לכיוון התנור והוציאה ממאפה ידיה - רצועות דג סלמון טרי טובל בשמנת ומעליו מגורדת גבינה צהובה המפיצה ניחוחות משכרים לכל עבר. תפס הבעל את ראשו בידיו בחשש, שמא על פי מסורת אבותיו חכמי ספרד הנשענים על ה"בית יוסף", הטריפה ברגע זה רעייתו הטריה: את התבשיל, את הכלים, את התנור ואת... דעתו. את המשך הסיפור לא שמענו, נחש רק שבשבת שבאה לאחריה אכלו השניים חריימה או געפילטע מסורתיים ולא ממתכוני "מאסטר שף" המפונפנים והמפוקפקים..

בשיעור פרשת השבוע עמד אליאב לזר על פסוקי "ברכת כהנים" המוזכרים בפרשה. המנהג בו משורשרת הברכה מהחזן לכהנים לאבות ולבנים, מדגיש את היותם של הכהנים "צינור" להעברת הברכות ובעצם היותם כלי להעברת הברכה, מתברכים הם בעצמם. ומה מקל על הברכה לזרום בצנרת? האהבה כמובן - "לברך את עמו ישראל באהבה". מכאן הפליג אליאב גם לתחומים אחרים בהם עלינו לאמץ את הגישה שאם ברצוננו לספוג ברכה, כדאי שנעשה עצמנו "צינור" לברכות עבור אחרים! ולא חסרות דוגמאות..

בשיעורו בפרקי אבות הציג הרב ארי את תורתו הייחודית של ר' יוסי בר קיסמא אשר בענייני הרוח ראשה מגיע השמימה והיא נאחזת בעולמות עליונים, בעוד בחיי היום יום, רגליה נטועות עמוק בקרקע והיא דורשת היתכנות וכדאיות מעשיים לכל פעולה. תורה ועבודה?..

ביום ראשון - התקיים טכס הכנסת ספר התורה לבית הכנסת שבבית הספר דע"ת. צוות בית הספר והתלמידים התייצבו בבית הכנסת המרכזי, שם החל הטכס, לבושים בחולצות אחידות לבנות ובידיהם בלונים בצבעי כחול לבן שהודפסו במיוחד לכבוד המאורע. עם השלמת כתיבת האות האחרונה בספר - ל - שהוקרנה בשידור ישיר על מסך ענק, פרץ הקהל הגדול במחיאיות כפיים והודה ל: יחזקאל שיזם את הפרויקט לפני כשנה, לאליהוא שכתב את הספר, לצוות המסור שדאג להשלמת המבצע, לקהילת בית הספר המורחבת ומשפחות רבות בסעד שהשתתפו בתרומתן לכתיבתו. על הבמה ישב משה שולץ שהחזיק בהתרגשות רבה את הספר בעוד אדו פולק המתפלל קבוע עם ילדי בית הספר ונינתו שי סמואל הלבישו אותו בפעם הראשונה במעיל החדש ועליו רקום: "ועשית הישר

והטוב בעיני ה' ". נחום שהנחה את הטכס נתן את האות והציבור יצא ללוות את הספר בשירה ובריקודים בדרכו לביתו החדש – בית הספר..

ביום שלישי – ערב חג השבועות, יצאו ילדינו השכם עם שחר, על הוריהם, מדריכיהם ובליוייו של אהרון הכהן, לקבל את התורה לרגלי אחד ההרים שבשטח הקיבוץ. קודם לכן 'קידשו עצמם' ו'כיבסו שמלתם' ורק לאחר מכן זכו לקבלה מידיו של משה! – פרטים: בדוחינוך שבהמשך..

בחג שבועות- זכינו לתכנית עשירה ומגוונת סביב נושא התפילה. משנה לשנה עולה הרף בארגון ליל שבועות ונכבשים שיאים חדשים. סיכום בנושא בהמשך העלון.

פתח הרב ארי בדרשתו קודם תפילת ערבית המתאחרת של החג, והסב את תשומת לבנו לעובדה שבעזרת שינוי קטן בחשיבה נוכל למצוא עצמנו מתפללים בחיי היום יום, לאו דווקא בבית הכנסת, אלא כמעט בכל רגע במהלך פגישות ושיחות מזדמנות עם אנשים הנקרים בדרכנו. כל איחול לחבר או מילת נימוס הם תפילה! "בהצלחה" – יצליח ה' דרכך. "תהיה בריא" – ישמור ה' על בריאותך. "יום נעים" – ינעים ה' את יומך.. ומניין לומדים זאת?? מברכת כהנים! אמנם הם פונים בברכתם ישירות אל הציבור אך אין הם עצמם מקור הברכות, אלא נושאים בעבורו תפילה לקב"ה. יהי רצון ש - "יברכך ה' וישמרך". מגילת רות שופעת בדוגמאות מעין אלו של פנייה ישירה לאדם שהיא בעצם תפילה בעבורו, כמו: "ה' עמכם" – יהי רצון שיהיה ה' עמכם.

תודה לוועדת דת ולכל שאר העוסקים במלאכה - "ה' עמכם"!

יורט קימלמן

קרבה שנת השמחה

השבוע ביום רביעי מתקיים כנס בחסות המועצה הדתית לקראת שנת השמיטה המתקרבת. הכנס בשעות אחה"צ בבית הגדי, בהשתתפות הרב הראשי הרב דויד לאו. שימו לב לפרסומים ובואו להשתתף בכנס. הכנס מיועד לחקלאים גננים מזכירי ישובים ולכל המתעניינים כולל בעלי הגינות הפרטיות.

הרשמה אצל חר סמיט

דב לב סופר לאינטיי

התאספנו כאן בני משפחה, חברים, ידידים, וכולם הרגישו בקרבתנו כידידים. להיפרד ברגעים אלו מגיס יקר, חבר, ידיד, לכל אחד ואחד.

קשה מאוד הפרידה וקשה כפליים לחשוב שהוא איננו איתנו. אדם שאהב את כולם וכיבד את כולם, כל אחד ואחד לפי הלך חייו ודרכיו, נתן לכל אחד, גדולים וקטנים הרגשה כאח. במילים הטובות, בבדיחה, בעוקץ המיוחד לו. אהבנו לשמוע זאת, וידענו שבתוך דבריו נאמר מסר שרצה להשמיע לנו.

אדם ישר, כפי שהתנא בפרקי אבות מתבטא: "רבי אומר איזה דרך ישרה שיבור לו האדם, כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם". תפארת לעושיה, מתי? כשהיא תפארת מן האדם, נאה דורש, נאה מקיים, פיו וליבו שווים לכל פעולה ומשימה שעושה, או שהטילו עליו. דבק בדרך האמת ובאמונה טהורה ומתוך כך השתקף הלב הטוב לכל אחד ואחד.

שנים ארוכות ראינו איך מכבד הוריו, ואיך מכבד בהערצה גדולה את סבא ישראל וסבתא יהודית, וכמה אהבה החזירו לו בחזרה. תיבדל לחיים טובים וארוכים אחותי היקרה צ'פי תחיה, שביחד בנו את ביתם וחינכו את ילדיהם לאהבת ארץ ישראל ואהבת איש לרעהו בחיי תורה ועבודה, וכך ב"ה בנים ונכדים ונינים מחזירים להם את המורשת החינוכית שהם קיבלו.

כפי שאמרתי בהתחלה, קשה לחשוב שהוא איננו איתנו, אבל חייבים אנחנו ללכת בדרכיו, להמשיך מתוך זיכרון עמוק לדרכיו המיוחדים שבכל פעולה ופעולה ראה את הטוב והשמחה. אנו מתפללים שיהא מליץ טוב ויושר בעבור אשתו צ'פי, שביחד איתו צעדה בכל מסלול החיים, וכשם שפה אהב ודאג לכל ילדיו, אנו מתפללים שגם מלמעלה ימליץ טוב עבורם ועבור כל המשפחה והידידים.

תנצב"ה אמן

קבלת שבת מוקדמת

תתקיים בשעה 18.30 עד לפרשת דברים

בן ציון סקלאר

דוח'נוק

מערכת החינוך נכנסה להילוך הגבוה של "העונה הבווערת". אנו אחרי חופשת הפסח הארוכה, שב"ה עברה עלינו בטוב. אנו אחרי מדורות ל"ג בעומר, שהיו כולן בסימן משחק הגמר של מכבי תל-אביב. המדורות של הצעירים הסתיימו מוקדם יותר בעקבות המשחק, והמדורות של הגדולים התחילו בסיום המשחק. אני באופן אישי אהבתי את ההתחלה המאוחרת, שהותירה פחות זמן "שצריך להעביר" עד שאפשר ללכת לישון...

לכבוד חג מתן-תורה ילדי א-ו השתתפו במסע שהחל ברחבת הכולבו והסתיים במעמד הר סיני (בסוללה שהוקמה בין סיפן לשכונה). המטרה היתה לחוות חוויה שתדמה למעמד הר סיני. הילדים צעדו להר לפי שבטי ישראל, רחצו בגדיהם, התקשטו, קדשו ידיהם, והגיעו מוכנים לקבל את התורה. תודה מראש לכל ההורים שסייעו לנו בתפקידים השונים שנתנו להם, כראשי שבטים, כתוקעים בשופרות, ושאר עזרות שונות, ושהשכימו קום כדי להשתתף איתנו. תודה מיוחדת מאוד לאהרון (יצחק שלומי) ולמשה (הרב ארי), שהכניסו בכולנו רוח של קדושה והתרגשות! כמו כן תודה גדולה לכל ההורים והחברים שענו לפנייתנו בדבר העברת שיעורים בערב שבועות.

מיד לאחר חג השבועות, אנו בפתחו של החופש הגדול. השנה היה דיון משמעותי לקראת החופש, עם הפעלתו של "בית ספר קיץ" מטעם משרד החינוך. ועדת חינוך נדרשה לעניין בכדי לקבל החלטה, האם אנו משתתפים בתכנית זו או לא. השיקול **בעד** הצטרפות לתכנית היה: לא לפגוע במרקם החברתי של קהילת בית הספר ולאפשר לבית הספר להפעיל את התכנית לכלל תלמידיו. עלומים קיבלו החלטה לא להצטרף, ואם גם סעד לא מצטרפים, המשמעות היא שלא בטוח שיישארו מספיק ילדים כדי להגיע למספר המינימאלי שקבע משרד החינוך. השיקולים העיקריים **שלא להצטרף לתכנית** היו: א. נראה לנו שלרוב הילדים עדיף לקחת פסק זמן מהמסגרת החברתית והמבנית המוכרת, בה הם נמצאים 10 חודשים בשנה. ב. ילדים שלא יתאים להם להמשיך במסגרת הבית ספרית, יהיו ללא שום מסגרת לאורך רוב היום. ג. תקופת החופש הגדול היא התקופה המשמעותית ביותר במסגרת החינוך הבלתי פורמאלי, בהיבט החברתי, האישי והחינוכי. אם הילדים לא יהיו במשך 3 השבועות, שהם עיקר הפעילויות של החופש, נחליש מאוד את המערכת, ונפגע ברמת האמון שהילד נותן בה, ברמת הקשר של המדריכות עם הילדים וברמת התכנים שניתן לתת. ד. מבחינה כלכלית ראינו שלא נצא מורווחים מהתכנית באופן משמעותי, אם בכלל.

לאור זאת, ועדת חינוך קיבלה החלטה כי סעד ממשיכה את פעילותה של המערכת הבלתי פורמאלית גם ביולי, כמו כל השנים.

משפחות הילדים כבר קיבלו את לוח החופש הבסיסי. החופש מורכב בתחילתו מסמינרים של הקיבוץ הדתי, המיועדים לתלמידי החטיבה והתיכון. המשכו בקייטנת איל"ן, ואחרי תשעה באב ישנו חודש עמוס במחנות בני עקיבא, במחנות לילדי א-ה, בקייטנת הנכדים, בקייטנות לכל הילדים ובטיול גיוס. כמו תמיד, הכנת לוח החופש מורכבת מאילוצים רבים ושיקולים שונים. השתדלנו להשאיר זמן ריק לטובת חופשות משפחתיות. עומס הפעילויות מצריך אותנו לכח אדם גדול בו זמנית. אני עובדת על כך בימים אלה, וקוראת כבר עתה לציבור ההורים להיענות לפנייתנו בעניין זה. כמו כן נשמח להורים וחברים היכולים להעביר חוגים שונים לילדים בכל הגילאים. אנא פנו אלינו והיענו לפנייתנו, במידת האפשר.

תכניות המתקיימות מחוץ לסעד, דורשות היערכות מוקדמת של הזמנת הסעות, קניית אוכל ועוד. לצורך זה אנו עורכים הרשמה ליוצאים לתכנית. פעמים רבות מדי אנו נתקלים במצב בו ילדים ברגע האחרון לא מגיעים לנסיעה אליה נרשמו מראש, ומוצאים עצמנו מבזבזים **כספים רבים** על הסעה לא מותאמת למספר הילדים ועל אוכל

שנקנה לשווא. לאור זאת, מעתה, לקראת כל פעילות תהיה הרשמה (כמו עד עתה). ילד שנרשם, ומסיבה כלשהי לא הגיע, הוריו יחויבו בעלות ההסעה, האוכל, ואם יש עלויות נוספות שכבר אי אפשר לבטלם.

הורים, אנא שימו לב. אנו מתחילים זאת כבר מהפעילות הקרובה, טורניר הקבה"ד.

צידית אנדאו

סביט וסבתות יקריט!

קייטנת נכדים תתקיים בעז"ה בימים א'-ה', י"ד-י"ח באב (10-14/8).

דף הרשמה יתלה על לוח המודעות בשבועות הקרובים.

אנא בררו עם נכדיכם אם מעוניינים! ההרשמה עד לתאריך י"ז בתמוז (15/7).

נשמח לראותכם!

רעות הימן - 0524474752 ארז לוי - 0525340570

חגיגת שבוע הספר

הנכם מוזמנים לאירוע שבוע הספר

ביום ב' י"א סיון 11/6 בשעה 17.30-19.00

בדשא הסמוך לספריית הילדים.

בתוכנית: הצגות.. שוק ספרים יד שנייה, בו תוכלו לקבל ספר במתנה, מכירת ספרים במחיר מוזל,

פינות יצירה ופינת איפור.

בואו בשמחה.

להתראות.

מנהרת הזמן-

הביטו בתמונה שצולמה ב1961.

חבורת האריות שלפניכם, היא נבחרת סעד האגדית בכדורעף – "אליצור סעד".
הקבוצה העפילה לליגה הלאומית ב1963 ואף שיחקה במשחקים בינלאומיים.
אחד מהם התקיים בסעד מול נבחרת הצבא התורכי...

יהודה שפיצר ז"ל, מיכאל פרקש, ג'ינג'י רויך ז"ל, יקי גרוף ז"ל, אהרלה דביר, יענקל גיטמן ז"ל

חברנו מיכאל פרקש מצלה לכרונות מהתקופה הזו..

הגעתי מיד אחרי אהרליה דביר במסגרת 'חברת הנוער' לקיבוץ בשנת 1954. נתן קויפמן המדריך בתקופה הזו אמר לי: "הגעתי לקיבוץ של הספורט". בימי ששי התקיימו משחקי כדור שהפכו למסורת: חברי המזכירות ובראשם אריה קרול מול שאר החברים. חיבתו של אריה קרול "הבן גוריון של קיבוץ סעד" למשחק הכדורעף, העלתה את חשיבותו לראש סדר העדיפויות..

בתקופה הזו, משחק הכדורעף היה משחק המזוהה עם הקיבוצים. הקיבוץ הדתי השתלב בו מצוין! ובראשו נבחרת סעד. תוך תקופה קצרה נכנסנו לליגה והפכנו לקבוצה של ממש. כל הנגב הגיע לצפות בנו במוצאי שבתות-היינו הצגה הטובה באזור. יש לזכור שאז עוד לא קמה הטלוויזיה הישראלית ומכשירי הטלוויזיה היו מעבר לים. התיידדנו עם קבוצת "הפועל נגבה" שהיתה מוצלחת במיוחד ואימצנו את המאמן שלהם ז'אן הובר שהעלה אותנו לליגה הלאומית! באותה השנה "נגבה" היתה אלופת המדינה.

המשחקים נערכו תחת כיפת השמיים במקום שפופלי נמצאת היום. תחילה שחקנו על כורכר ולאחר מכן שודרגנו לאספלט.. האוהדים ישבו מסביב על ספסלים ובמשחקים מיוחדים וחגיגיים, ישבו על חבילות קש..

את החבורה שמופיעה בתמונה שלמעלה, חיזקו כמחליפים הנזי ברנהרד וחורכה מוסנזון. בן דודי אורי טמפלהוף היה שופט בינלאומי. כשהגיע לשפוט במשחקים בהם השתתפנו באו אליו בטענות לפרוטקציה. עובדה זו גרמה לו לעיתים לקפח אותנו..

אספר קצת על הששיה הפותחת..

יהודה שפיצר ז"ל – קראנו לו "החתול". בבסיסו היה שוער כדורגל והיתה לו תכונה מדהימה להקדים את הכדור הרבה לפני שהגיע לקרקע. הוא נלחם על כל כדור.

גינגי רויך ז"ל – היה עמוד התווך, המוראל והמרץ שדחף אותנו קדימה בעזרת קולו הרם. אופיו הגינגי היה החותמת של הקבוצה. תחבולות רבות יצאו ממוחו הקודח.. תמיד ידע לזהות את נקודות התורפה של היריב ולנצל אותן לזכותנו.

יקי גרוף ז"ל – הגיע מבית קמה כשחקן חיזוק. הוא היה שחקן נבחרת ישראל והפך אצלנו למאמן – שחקן. הוא היה המקצועי מבין כולנו.

אהרלה דביר – היה השקול מבין כולנו ונתן את היציבות שנדרשה לקבוצה. הוא שימש גם כנהגנו המסור והזהיר, ב"גיפיטראק" של מרכז הקניות. נציין שנסענו אז בתנאים לא אידיאליים המזכירים יותר הובלת בעלי חיים בימינו.. אהרלה קיבל אז את ניהול הפלחה שהיה עמוד השדרה של המשק והוטל עליו עומס גדול. היתה זו הקרבה עצומה מבחינתו להשקיע בשני התחומים.

יענקל גיטמן ז"ל שיום הזיכרון שלו חל השבוע – היה משכמו ומעלה תרתי משמע ואיש חזק. דרום אמריקאי בכל רמ"ח אבריו - מהיר לכעוס ונוח לרצות. היה אהוב על כולנו! היו לו "ניתור מיוחד" שהטעה את הקבוצה היריבה. ניתר על רגל אחת לימין והכה לשמאל בניגוד לציפיות.. נתן את כל הנשמה במגרש וחטף הרבה חבטות וחבלות מהאספלט.. הוא שמש גם כקפטן "אליצור" במשחקים הבינלאומיים. מיום לכתו 'בטרם עת', התחילה הירידה המוראלית ובעקבותיה הידרדרו ההישגים עד לפירוק הקבוצה.

"יהללך זר".."

על מיכאל פרקש מספרים שניים מהאוהדים הרופים – ה "סרבנים" (מכות הפתיחה) שלו, היו לאימת המתחרים. לעיתים הקבוצה צברה בזכותו למעלה מעשר נקודות ברציפות! הכדור עלה לאוויר ובמקום לנחות בקו ישר הוא עצר לפתע במעופו וניתך בעצמה ארצה מאחורי השחקנים. הניתור שלו היה לשם דבר והוא הגיע לגבהים מעוררי השתאות, למרות קומתו הנמוכה. גם בהגנה כיכב ועיתים קפץ על הקהל בכדי להציל כדור. את יענקל ז"ל החליף כקפטן "אליצור" במשחקים הבינלאומיים.

המסורת המשיכה הלאה לצעירים וביניהם: בוקי ברט, חנן רון, אפריים גולן, יענקוש זיוון, אריק רון ז"ל ועוד רבים וטובים שדבקו במסורת הבוגרים, בבחינת: **"והיו עיניך רואות את מורידך".."**

רשימת משוב ציבורי

השבוע שהחל בכ"ה באייר והסתיים בר"ח סיוון היה שבוע עמוס אירועים שלא הותירו אותי אדישה. זה התחיל בביקורו של האפיפיור, ברגע ששמעתי בגלי צה"ל את המילים "האפיפיור הגיע מבית לחם לישראל", סליחה – בית לחם זה לא ישראל! הבנתי מייד לאן נושבת הרוח. כולם, החל מנשיא המדינה ועד ראש הממשלה הרכינו ראש לפני "הוד קדושתו", והוא אכן שמע דברי שטנה עלינו ולא מיחה. רק במקום אחד – ביד ושם הוא נשא דברים של טעם כשלא חזר על התיזה הנוצרית, שכל סבלו של עם ישראל הוא עונש על צליבתו של אותו איש, אלא פנה אל האדם וקרא לו אֶיֶפָה, אתה שנוצרת בצלם אל-הים ביוזת את בוראך בבחירת דרכך הנפשית, אבל גם שם הוא לא הזכיר אפילו במילה שהקורבנות עליהם הוא מדבר היו יהודים. כל הביקור שלו כראש מדינה, שהוגדר כעלייה לרגל ולא כביקור ממלכתי, היה מאכזב ומלא צביעות. מה ציפיתי בימים אלה בהם האנטישמיות גוברת, מראש הוטיקאן? שלא יצטרף למקהלה שהם המציאו בימים רחוקים וממשיכה לזמר באותה המנגינה עד היום? כנראה לא היה למה לצפות.

בשעה טובה ומוצלחת נגמר פסטיבל ה"פופ" והתחיל יום ירושלים. אני ירושלמית, נכון יאמרו המכירים אותי שנולדתי במקום אחר, אבל בירושלים נולדתי מחדש ולכן אני ירושלמית. נכון שבמקום האחר בישלו על גז ולא על פרימוס, והתחבורה הציבורית הייתה ברכבת קלה ולא באוטובוס מעשן ומקרטע, ובכל בית היה מכשיר טלפון, לוקסוס שהתאפשר בארץ רק הרבה שנים אחרי כן, אבל ירושלים הייתה ונשארה פסגת השאיפות שלי כיהודיה מאז שאני זוכרת את עצמי, תמיד, ובעיקר בזמנים הקשים, אמרו לי תזכרי שיש לך סבא בירושלים, לשם את אמורה להגיע עם כולנו. אכן אחרי תלאות רבות היגעת ומייד הרגשתי בבית. אף כי זמן קצר אחר כך היה מצור על ירושלים וליקטנו עלי חלמית ועשבי בר שונים להשביע את רעבוננו, ואף כי הסתתרנו מן הפגזים והיריות ואף כי אספנו מים בפחים ובדליים והשתמשנו בהם במשורה, זה היה ביתי הבלתי מעורער. גם ביום שישי ההוא כשכל דרי העיר העתיקה עברו לפני ביתנו עם מטלטליהם הדלים ופרימוס ביניהם, כשברחו מהעיר העתיקה ועברו לשכונת קטמון שאך נכבשה, גם אז הייתה זו ירושלים שלי. עברו השנים ובכורח הנסיבות התיישבתי בסעד וביום כ"ח באייר תשכ"ז כשיואל הקטן הולך לידי בצאתנו מהמקלט, פגשנו את נתן קאופמן ע"ה והוא בישר לי על כיבוש העיר העתיקה והכותל, לא היה מאושר ממני ויעיד יואל שהנפתי אותו אל על וחיבקתי אותו כשסיפרתי לו על כך בהתרגשות גדולה. לא אשכח את אותו היום בסעד, תפילה חגיגית מהולה בתוגה על הנופלים והפצועים.

השנים עברו ואנו ממשיכים לחגוג את היום המיוחד הזה, שיש לו משמעות גדולה לכל מי שחלם במשך אלפי שנות גלות וי"ט שנות ניתוק על ירושלים שלו. והשנה זיכתה אותנו ועדת תרבות בערב חוויתי, מעשיר ומחכים עם ד"ר אסתרית בלצן שפתחה לנו את העיניים על מקורות ההמנון שלנו – התקווה, ואם חשבנו ששאלנו לנו מנגינות מן הגויים, הנה אנו יודעים עכשיו שהם שאלו מנגינות משלנו. ההנאה הייתה צרופה! וכמובן תודה לוועדת תרבות וגם לדותן אשר על ההגברה שפעל ללא דופי. יישר כוח לכל העוסקים במלאכה.

ענינה ציבורי

מוצאת רכב

את הדפים המלאים של רישום הנסיעות, יש לשים:

בתא השקוף שבצידה הפנימי של דלת ארון המפתחות.

במידה ובטעות נסגרה הדלת. ניתן לבצע שוב "החזרת רכב" באמצעות הכפתור האישי ולהכניס את הדף בצורה מסודרת.

נא לא לתחוב את הדף בחריץ שבין הדלת הארון- הוא עלול להיעלם!

מי יציף את המית life?

ברצוני לשתף אתכם בשיחה שהתקיימה בשבוע שעבר בין מזכיר הקיבוץ נחום לנדאו לבין צעירי סעד המתגוררים בקוביות.

בשיחה זו התבשרנו שכנראה יהיה עלינו לפנות את מבנה הקוביות לטובת שיפוץ הדירות, אשר יועדו לזוגות צעירים הנקלטים בסעד.

לצערי הרב בסיטואציה כואבת זו היינו לפני שנתיים בדיוק, הדירות כבר פונו בתסכול רב, הכל עמד ארוז בארגזים, כאשר "לשמחתנו" נודע שאין עדיין תקציב לשיפוץ והתוכנית נדחתה.

עכשיו, כאשר נגזרה הגזירה בשנית, אנו נאלצים שוב לפנות את בתינו ולהסתפק בחדר קטן ב"בית יוצאי צבא". לא בית, כי עם חדרון פנימייה אשר לא מספק איש. (כל מי שלמד וגר בעברו בפנימייה יבין לליבנו...)

אין לי מילים לתאר את ההרגשה הקשה שלי. כאשר הרבה חברים מקיבוצים שכנים מספרים לי שהם גרים בדירותיהם (בית קטן עם סלון, חדר שינה, מטבח וגינה) שנים, איש לא מאיים עליהם "בפינוי-בינוי" וברור לכולם שמקומם בקיבוץ מובטח כל עוד ירצו בכך.

זאת ועוד, העניין כואב עוד יותר כאשר בנות גילי הנשואות זוכות לשטיח אדום, ובית בטוח, ואילו אני, רק כיוון שעדיין אינני נשואה- נאלצת לחוות כל פעם חוסר ביטחון של דיור ואיום בפינוי המלווה בהרגשה שפשוט אינני רצויה פה.

עניין נוסף אשר מנקר בליבי- לדעתי המהלך הזה מופנה אך ורק כלפי רווקים אשר עדיין לא בטוחים במקומם בקיבוץ ובזהותם הדתית. האם אין מקום לאפשר לצעירי הקיבוץ זמן של התלבטות דתית וביורור עצמי כזה?

לא לכולם הדבר ברור כבר בגיל 18. אני לא רוצה להיות מאותם בני קיבוץ טובים ויקרים שהיו יכולים לתרום לנו רבות, אך הפסדנו אותם כיוון שלא היתה למנהיגות הקיבוצית מספיק סובלנות לתקופת ההתלבטות שלהם, אשר כל כך חשובה לצעירים.

ההורים שלנו עבדו מספיק שנים בקיבוץ על מנת לאפשר לנו את הזכות לדיור משלנו בהגיענו לגיל המתאים. זו הייתה הנורמה בקיבוץ במשך שנים, ורק בשנים האחרונות, בעקבות קצב הקליטה המוגבר השתנתה המגמה ואנחנו, הרווקים, "אוכלים אותה"...

מצער אותי שאותה סערה שהעיבה עלינו לפני שנתיים חוזרת על עצמה שוב ונותנת את אותה תחושה רעה מתסכלת וכואבת לצעירי הקיבוץ, וגם להוריהם.

עדיין מקווה שהחלטה תשתנה.

חמוטל רפל

תיקון ליל שמוצות או קשירת כתריס לפכינה ולתורה

זכינו לחג עשיר ומגוון בלימוד תורה. זכינו ללילה עשיר בילדים נוער ובוגרים העסוקים בתורה בתחומים שונים. אין דבריי אלו סיכום אלא בעיקר אמירת תודה לחברים ולתושבים הרבים שעסקו בלימוד והוראת תורה, בנושא שנבחר השנה ללימוד.

בחרנו בנושא התפילה, מקום תפילה ודרך התפילה, כי אנחנו חושבים שהנושא ראוי לעבודה ושיפור והתקדמות. בראש וראשונה יבואו על הברכה מעבירי השיעורים בציבור, במסגרות השונות במהלך הלילה.

עופר שלומי, רותי לזר, בן ציון שקלאר, אליאב גולדברג, אלי שלוין, אפרת שלומי, דרורית וויס, ד"ר גרשון צין, הילה פורגס, הרב ארי, כנרת סמואל, אליאב לזר, ויצחק שלומי. שפרה אסולין – בחג אחרי הצהרים סגרה את מעגל המלמדים, אשר בשיעוריהם הראו פנים שונות והעלו שאלות שונות ואף עוררו לדיון ולימוד משותף בדרך בה נוכל להתקדם בנושא.

שניים להם הצוות שארגן את נושא לימוד הילדים והנוער: ליאור לנדאו, בניס נוספים שהיו בישיבות והכינו את דפי הלימוד לילדים ולנוער. כמו כן תודה לצעירים רבים שלקחו על עצמם ללוות את הנוער בזמן הלימוד העצמי.

ניצן ברביץ שמלווה כל השנה את לימוד מדור לדור הנחה בחן את לימוד ההורים והילדים במהלך הערב. כמו כן אפרת ויצחק שלומי שהכינו את דף הלימוד להורים וילדים. היה מרענן לראות את חדר האוכל מלא ילדים והורים עסוקים בתורה. גדי סמואל שבשעת סיפור ריכז את הנוער לעוד שעה של קורת רוח.

צוות בני עקיבא שארגן טיש חסידי לכל הנוער.

ראויה לברכה מיוחדת מוריה פולק שעיצבה את אולם הלימוד בפסוקי תפילה שונים, והכינה בצורה מקסימה משחקים לנוער בנושא התפילה לעבודה במהלך הלילה.

שלומית שלומי על הצד הגסטרונומי בחן ובשקט ליוותה את הנושא כולל הלוגיסטיקה של המעבר ממרכז לימוד הערב למרכז לימוד הלילה בבית הכנסת. צוות חדר אוכל ששיתף פעולה עם הפיכת המרכז הגסטרונומי למרכז של תורה לערב אחד, ועזר בכל הלוגיסטיקה..

בסיום טיש חסידי בהנחיית הרב ארי נתכנסנו לתפילת ותיקין, בבית כנסת נוער שהיה צר מהכיל את המתפללים הרבים. (אנשי מניין ראשון קחו בחשבון חלופה בשנה הבאה).

על כל המלאכה נצחו יצחק שלומי כנרת סמואל ואנוכי, כשהרב ארי מלווה אותנו.

תודה לכולם, אשרינו שזכינו לקהילה אשר נושא לימוד התורה והעיסוק בה הוא מרכזי בחייהם.

בשם ועדת דת

בני א' לנצרת